

ಅತಿಯಲ್ಲ. ನಿನಿಗ ಬಂದಿದ್ದೀ ಅವೇ. ಅಯಿಗೆ ನನ್ನಮೇಲಿರುವ ಶ್ರೀತಿ ನಿಗೆ ನಿಧಾನಕ್ಕೆ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುಬಹುದು. ಅಕ್ಕ ಮದ್ದ ಅಗಿ ಹೋದ್ದು, ತಮ್ಮ ಸಂತೋಷ, ದುಬ್ಬಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎಸ್ತೇಪ್ರೋ ಅದ. ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಂದ್ದು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಈ ತೋಟ, ಮನೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿ ಹೋಗೋಣಾ ಅನಿಸೋದಿದೆ. ಇದೊಂಥರಾ ಸುಳಿ, ಶ್ರೀತಿಯಲ್ಲ. ಹಸಿವಾದ್ದೆ ಮಾತ್ರ ಉಂಟ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಅಯಿಗೆ ಬೆಜ್ಜಾರಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಉಂಟ ಮಾಡೋದು. ನಂಗಿಗ ಮೂವತ್ತೇಣು ವರ್ಷ. ಮಗ ದೊಡ್ಡೆನಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಅವನಿಗೆ ಲಾವಣ್ಯೋ ಆಯ್ದುಗಳಿರುತ್ತೆ ಅನ್ನೆಂದು ಅಯಿಗೆ ಅಧ್ಯ ಆಗ್ನೇ ಇಲ್ಲ. ಲೀವಿಟ್, ಲೆಟ್‌ಬಿ ಫ್ರಾಂಕ್, ಬ್ಲ್ಯಾಕ್ ಸ್ಟೈಲ್‌ರಿಂತೆ ಇರ್ಲೋಣ್‌ ಬಂಬಿಡ ಮಾತಾಡುವವನ ಮಾತಿಗೆ ಕೆತಕಿ, ‘ಬಿಂದಿತ ಸಂದೀಪ, ಅಷ್ಟೂಂದು ಗಾಬರಿ ಬೇಡ. ಅಪ್ಪ ಇಲ್ಲದೇ ಬೆಳೆದೋಳು ನಾನು. ಅಂಥ ವಿಶೇಷ ನಿರ್ಬೋ ಯಾವತ್ತು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಂದ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲರ ಹಾಗಿರೋದು ಅಂಥ ದೋಡು ತಪ್ಪೇನಲ್ಲ. ಹಾಗೆನೇ ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಭಿನ್ನವಾಗಿರೋದು ವಿಶೇಷವಲ್ಲ’ ಎಂದವಳ ಮಾತಿನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಾಧಾನಗೊಂಡವನಂತೆ, ‘ಆಯ್ದು ಬಿಡು, ನಿನು ಎಲ್ಲರಂತೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಯೋಚನೆಯವಳಲ್ಲ ಅನ್ನೋದೇ ಸಮಾಧಾನ. ಇರಲಿ, ಈಗ ಮಲ್ಲೋ. ಮಂಚದಲ್ಲಿ ನಿನು ಮಲಗ್ರೀಯಾ... ನಾ ಬೇಕಿದ್ದ ಕೆಳಗೆ ಮಲಗ್ರೀನಿ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮೃದುವಾಗಿ, ‘ಕೆತಕಿ, ಈ ಫ್ರೆಸ್ಟ್ ನೈಟ್ ಇವೆಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ ಮುಂದೂಡುವಾ ಆಗದೇ?’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ನಕ್ಕ ಸಂದೀಪನ ಮಾತಿನಿದ ಕೆತಕಿಗೆ ಇದ್ದ ಸ್ವಲ್ಪ ಆತಂಕ ದೂರವಾಯಿಸು. ತಾನೂ ಇನ್ನು ಸಿದ್ದೆವಿಲ್ಲವೆನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ, ಮಂಂಡ ಮೇಲೆ ಮುದುಡಿ ಮಲಗಿದಳು.

ಮದುವೆಯೆ ಓಡಾಟದಿಂದ ಸುಸೂದುದುಡಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯ ನಿದ್ದೆಯೇ ಬಂದಿತ್ತು. ಬೆಳಗೆ ಏಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಗಡಿಯಾರ ನೋಡಿದರೆ ಏಳಿಂದಿರೆ. ಅಯ್ಯೋ ಅಕ್ಕ ಎನಂದುಕೊಳ್ಳಾರೋ ಎಂದು ಬೇಗ ಏಳು ಹೊರಬಂದರೆ ಸಂದೀಪನ ಅಕ್ಕ ನಕ್ಕ, ‘ನಿನು ಕೆತಕಿ ಇಮ್ಮು ಗಟ್ಟಿ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡೋದೇ?’ ಎಂದರು. ಕೆತಕಿಯ ಗಾಬರಿ ನೋಡಿ, ‘ತಮಾಂಗಿ ಹೇಳಿದ ಮಾರಾಯಿ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಯಾವುದೇ ನಿಯಮವಿಲ್ಲ, ಸೋನೆನೆ ಬೇಗ ಏಳಬೇಕು, ಕಾಫಿ ಮಾಡ್ದೇಕು ಎಂದು. ಸಂದೀಪ ಆಗ್ನೇ ತೋಟದ ಕಡೆಗೆ ಹೋದ ನೋಡು’ ಎಂದಾಗ ಕುತೂಹಲವಾಯಿಸ್ತು ಕೆತಕಿಗೆ. ‘ಭೇಣ ನಾನೂ ಹೋಗ್ನೀತಿತ್ತು’ ಎಂದವರಿಗೆ, ‘ನಾಳೀಯಿಂದ ಹೋಗು. ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಮುಗ್ಗಿಬಿಟ್ಟೇ...’ ಎಂದವರ ಮಾತಿಗೆ, ‘ಹು...’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ನಕ್ಕ ಬಳ್ಳಕೆಗೆ ಹೋದಳು.

ಹಲ್ಲುಬ್ಜ್ಜೆ ಸ್ವಾನ ಮಾಡಿ ಬಂದವರಿಗೆ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಸಂದೀಪನ ದನಿ ಕೇಳಿತು. ಉಲ್ಲಿಸಿತ್ತಾಯಿಸ್ತು ಮನಸ್ಸು. ಒಳಬಂದವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂದೀಪ, ‘ಅಯಿ, ಕೆತಕಿಗೂ ಕಾಫಿ ಕೊಡು’ ಎನ್ನುತ್ತಾ, ‘ಹಾಗೇ ತಿಂಡಿನೂ ತಿಂದುಬಿಡು ಕೆತಕಿ. ನಾನೂ ಸೋನ್ನೆಕ್ಕಿಗೆ ಹೋಗುವವು, ನಿನ್ನ ಶಾಲೆಗೆ ಡೌಪ್ರೋ ಮಾಡಿಯೇ ಹೋಗ್ರೀನಿ’ ಎಂದ. ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಕೆತಕಿ, ‘ಒಂದ್ದುರ ರಜೆ ಹಾಕಿದೇನಿ...’ ಪೂರ್ವ ಮಾಡೋ ಮನಸ್ಸುವೇ, ‘ಸುಮ್ಮೆ ರಜೆ ಯಾಕೆ ವೇಸ್ಟ್ ಮಾಡ್ಡಿಯಾ. ಇಲ್ಲಿ ಕಡಿದು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕೋವಂಥಳ್ಳು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಅಂಥದ್ದೇನಾದ್ದು ಇದ್ದು ಅದನ್ನು ಆಯಿ ಕಡಿದು ಕಟ್ಟಿನೂ ಹಾಕಿ ಬಿಡ್ಡಾರೆ, ಅಲ್ಲಾ ಆಯಿ’ ಎಂದ. ಮಗನ ಮಾತಿಗೆ ಆಯಿಯ ಮುಖ ಸಪ್ಪಗಾಯಿಸು. ಆಯಿ ನಗುತ್ತಾ, ‘ನಿಂಗೆ ನಾನಂದ್ಯೇ ಅಪ್ಪ ಸಂಸಾರ ಆಗಿದ್ದೇನಿ’ ಎಂದಾಗ ಸಂದೀಪ, ‘ಅಯಿಯ ಮುಖಿದಲ್ಲಿ ನಗುವಾ ಬರುತ್ತೆ ಅನ್ನೋದನ್ನು ಇವತ್ತೇ ನೋಡಿದ್ದು. ಯಾವಾಗ್ನೂ ಅಳು, ನನ್ನ ಮಗ, ನನ್ನ ವಂಶ ಇಮ್ಮು ಬಿಟ್ಟಿ ಬೇರೆ ಮಾತುಗಳೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸಿ. ಈ ಮದ್ದ ಯಿಂದ ಅಯಿ ನೋಡು ಕಲಿತುಬಿಟ್ಟು’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಕೆತಕಿಯತ್ತ ತಿರಿಗೆ, ‘ನಿನು ಹೋರದು ಶಾಲೆಗೆ’ ಎಂದಾಗ ಕೆತಕಿ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲದೇ ಹೋರಬಳ್ಳ.

ಕೆತಕಿ ಕಾನಿಸ್ಕುರ್... ಎಂದು ಎಂದಿನಂತೆ ಕೆತಕಿ, ಹಾಜರಿ ಪ್ರಸ್ತುತಕ್ಕೆ ಸಹಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಹೀಂದೆಯೇ